

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2015r, 28 lipca 2016r., 29 września 2016r., 20 października 2015r., 22 grudnia 15r., 12 stycznia 2016r.,

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Agnieszki Taleckiej

sprawy

J. J. (1), syna K. i A. z domu B., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że

I. W dniu 01 października 2014r. o godz. 18:50 na drodze publicznej w O., na ul. (...) kierował pojazdem marki D. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wyniki badań: I badanie 0,99 mg/l, II badanie 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Olsztynie orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2002r. sygn. akt VII K 1657/02 oraz z dnia 11 marca 2010r., sygn. akt VIK 85/10,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk,

II. W dniu 01 października 2014r. o godz. 12:15 w O. na ul. (...) dokonał krótkotrwałego użycia pojazdu (...) o nr rej. (...) należącego do matki w/w A. J.

tj. o czyn z art. 289 § 1 kk

I. Oskarżonego J. J. (1) uznaje za winnego dokonania zarzuczanych mu czynów i za to skazuje go :

1. za czyn z punktu I z tym tylko iż z jego opisu eliminuje ustalenie prawomocnego skazania przez Sąd Rejonowy w Olsztynie orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2002r. sygn. akt VII K 1657/02 i za to z mocy art. 178a§4 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. za czyn z punktu II z mocy art. 289§ 1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 85 kk, art. 86§1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar pozbawienia wolności orzeka karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. Na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 pkt. 1 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 4 (czterech)

IV. Na podstawie art. 42§2kk przy zastosowaniu art. 4§1kk orzeka środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5 (pięciu)

V. Na podstawie art. 49§2 kk przy zastosowaniu art. 4§2kk orzeka środek karny świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1500 złotych,

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. kwotę 924 złote tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywana z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 212,52 złote tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia,

VII. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 1186/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 1 października 2014r. około godziny 18:25 Ł. Ł. kierował swoim samochodem marki H. (...) o nr rej (...). W samochodzie w charakterze pasażera podróżował Ł. W..

Mężczyźni kierowali się ulicą (...) w stronę Dworca PKP, zajmując na jezdni prawy pas ruchu.

Po dotarciu w okolice skrzyżowania z ulicą (...), kierujący zatrzymał się przed przejściem dla pieszych, z uwagi na wyświetlaną dla ich kierunku ruchu czerwoną sygnalizację świetlną.

W tym czasie Ł. Ł. spostrzegł w lusterku wstecznym, iż w jego stronę nadjeżdża samochód marki D. nr rej (...).

Autem tym kierował J. J. (1).

Mężczyzna tego dnia dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia pojazdu, należącego do swojej matki A. J.. Kierując tym samochodem dotarł do centrum O., gdzie spożył 4 piwa o pojemności 0,5 litra każde. Następnie skierował się do O.. Tam na ulicy (...) wypił kolejne 2 piwa o tej pojemności.

Będąc już w stanie nietrzeźwości mężczyzna kierował samochodem ulicą (...) w O., pomimo orzeczonego wcześniejszego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Olsztynie orzeczeniem z dnia 11 marca 2010r., sygn. akt VIK 85/10.

(dowód : zeznania Ł. W. k. 168v-169, zeznania Ł. Ł. k. 8v-9v, 151v, częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 126v, zeznania P. W. k. 168v, zeznania P. O. k. 184v. odpis wyroku k. 39.)

J. J. (1) poruszał się kierowanym przez siebie autem, bez włączonej sygnalizacji świetlnej. Mężczyzna dojeżdżając do stojących przed skrzyżowaniem pojazdów, nie zwolnił prędkości.

Po chwili kierowane przez niego auto uderzyło w stojący na tym pasie ruchu, samochód Ł. Ł..

W wyniku uderzenia samochód ten przesunął się około 3 metry do przodu.

Po koalicji właściciel samochodu wraz z kolegą wysiadł z samochodu. J. J. (1) również opuścił swój samochód. Od mężczyzny wyczuwalna była wyraźna woń alkoholu. Wypowiadał się bełkotliwą mową.

Ł. Ł. widząc stan kierującego poinformował, iż wzywa na miejsce zdarzenia policję. Słyszac te słowa J. J. (1) przyznał, że ucieka i wsiadł do auta, którym przyjechał. Widząc to Ł. W. wyjął z stacyjki jego auta kluczyki od samochodu, uniemożliwiając mu odjechanie z miejsca zdarzenia.

W tym czasie J. J. (1) pieszo zaczął oddalać się z miejsca zdarzenia. Wówczas Ł. W. udał się za nim. Mężczyzna ten po chwili schwytał uciekającego i przyprowadził do miejsca kolizji.

Po chwili na miejsce interwencji nadjechał patrol policji w osobach P. O. i P. W.. Funkcjonariusza w toku wykonywanych czynności służbowych poinformowali kierującego i jego kolegę, iż samochód którym kierował oskarżony został zgłoszony jako utracony.

(dowód : zeznania Ł. W. k. 168v-169, zeznania Ł. Ł. k. 8v-9v, 151v, częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 126v, zeznania P. W. k. 168v, zeznania P. O. k. 184v.).

Przeprowadzone o godzinie 19:53 badanie J. J. (1) wykazało 0,99mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godzinie 19:55 – 1,01 mg/l.

Po kolizji J. J. (1) nie spożywał alkoholu do chwili nadjechania na miejsce zdarzenia patrolu policji. Zaś w jego samochodzie znajdowała się pusta butelka po piwie.

(dowód : zeznania Ł. W. k. 168v-169, zeznania Ł. Ł. k. 8v-9v, 151v, protokół l. 2, świadectwo k. 3)

W toku postępowania sądowego dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność stanu poczytalności oskarżonego. Powołany zespół biegłych rozpoznał u oskarżonego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, zaś tempore criminis upojenie alkoholowe zwykłe. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynów oraz do pokierowania swoim postępowaniem nie była ograniczona w rozumieniu art. 31§1 lub 2 kk.

/dowód opinia sądowo –psychiatryczna k. 26-28, 76-78/.

Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do zarzutu kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości . Podał, iż po dotarciu do centrum O. spożył 4 piwa o pojemności 0,5 litra każde. Następnie po przejechaniu do O. na ulicy (...) wypił kolejne 2 piwa o tej pojemności Wyjaśnił, iż do kolizji doszło, gdyż nie zdążył wyhamować i uderzył w poprzedzający go pojazd. Zaprzeczył, by zabrał pojazd matki bez jej zgody. Wyjaśnił, iż zgodziła się ona na go pożyczyć na około 0,5 godziny. (20v-21). W czasie kolejnego składania wyjaśnień podał, iż jadąc do siostry na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji, a następnie przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. (42).

Wyjaśniając w postępowaniu sądowym J. J. (1) również przyznał się do pierwszego zarzutu, nie przyznając się do II zarzutu. Wyjaśnił, iż 01 października wziął od mamy samochód, który pożyczył i pojechał do miasta,. Potwierdził, iż tam z poznanymi osobami pił alkohol, nie myśląc o konsekwencjach, po czym pojechał do O., gdzie na ul. (...) spowodował stłuczkę. Nie pamiętał ile wypił, ale potwierdził, iż dosyć sporo – kilka piw. Zaznaczył, iż mamę prosił o samochód, gdy w tym czasie była w kuchni i rozmawiała z siostrą przez telefon. Wyjaśnił, iż mama nie wiedziała, że on nie ma prawa jazdy. Podkreślił, iż jest po terapii alkoholowej, którą miał w styczniu-lutym tego roku. Przyznał, iż dokumenty do auta były u mamy, nie potrafił wyjaśnić dlaczego mama mu ich nie dała, a jemu się spieszyło (k. 126v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim w toku całego postępowania przyznał się do zarzutu prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości pomimo uprzedniego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

W tym zakresie jego wyjaśnienia są szczerze i konsekwentne, oraz korespondujące z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie jak wyniki badania stanu jego trzeźwości. Wymieniony nie tylko formalnie przyznawał się do jego popełnienia , ale również wyjaśnił gdzie i jaki alkohol spożył. Jego relacje w tym zakresie korespondują z

wynikami stwierdzonego u niego stanu trzeźwości, potwierdzonego protokołem badania, jak i świadectwem legalizacji urzędnika, którym przeprowadzono badania.

Nadto dowody te korespondują z zeznaniami naocznych świadków zdarzenia, jak zeznania Ł. Ł. i pasażera Ł. W.. Obaj mężczyźni mieli bezpośredni kontakt z J. J. (1) w chwili kolizji i potwierdzili jego pozostawanie w stanie nietrzeźwości stwierdzone po jego bełkotliwej mowie czy wyczuwalnej woni alkoholu.

Relacje obu mężczyzn podzielono w całości jako zgodne, konsekwentne i nie podważone pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. Podkreślić należy, iż są to osoby całkowicie obce dla oskarżonego, które nie mają interesu w tym, aby bezpodstawnie pomawiać oskarżonego.

Sąd w całości podzielił również zeznania funkcjonariuszy policji P. O. i P. W.. Ich relacje są zgodne i korespondujące. Są to osoby całkowicie dla oskarżonego obce, które o zdarzeniu uzyskały informację w związku z pełnionymi czynnościami służbowymi.

Relacje funkcjonariuszy policji potwierdziły informację, iż od dyżurnego policji uzyskali oni wiedzę, że auto, którym poruszał się oskarżony w chwili zdarzenia, zostało zgłoszone jako utracone. Na powyższe wskazują też zeznania Ł. W. i Ł. Ł., którzy taką informację mieli uzyskać od tych funkcjonariuszy policji. W ocenie Sądu choć dla funkcjonariuszy policji było to jedno z wielu zdarzeń służbowych, to jednak dla tych świadków było to wyjątkowe zdarzenie, niecodzienne, które niewątpliwie zapamiętali dobrze. Nie sposób wyjaśnić dlaczego wszystkie te osoby miałyby twierdzić, iż auto zostało zgłoszone jako utracone, gdyby tak nie było. Nie podważaj takiego ustalenia, również wyjaśnienia samego oskarżonego. Twierdził on, iż uzyskał auto od matki, która mu je pożyczyła na pół godziny. Tym niemniej jego dalsze działania i przyjazd do O. pozostają już w sprzeczności z celem rzekomej pożyczki.

Sąd nie podzielił również jego tłumaczenia, iż jego matka miała nie wiedzieć o tym, że nie posiada on prawa jazdy, i pomimo tego pożyczyć mu samochód. Gdyby taki fakt w rzeczywistości miał miejsce, wymieniony dysponowałby w chwili zdarzenia dokumentami auta. Osoba używająca samochodu ma świadomość, iż pożyczający musi móc okazać dowód rejestracyjny. Brak takiego podstawowego i niezbędnego dla każdego kierującego samochodem dokumentu jedynie dowodzi, iż J. J. (1) zabrał samochód bez wiedzy i zgody jego właścicielki. Nadto gdyby nie zgłoszono utraty samochodu funkcjonariusze policji nie przekazali by na miejscu zdarzenia informacji o takim fakcie. Nie podważa tego ustalenia fakt, iż nie udało się potwierdzić faktu takiego zgłoszenia z uwagi na awarię rejestratora nagrań i niemożliwość odtworzenia nagrania zgłoszonego zdarzenia z Komendy Miejskiej Policji, czy informacja, że auto to nie figuruje jako utracone. Nie sposób bowiem racjonalnie wyjaśnić z jakiego powodu cztery obce dla oskarżonego osoby miały taki fakt podnosić, gdyby takich informacji nie uzyskały.

Wobec powyższego Sąd wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie uznał za przyjętą linię obrony zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej za ten czyn.

Sąd podzielił także obie sporządzone w sprawie opinie sadowo-psychiatryczne. Są one pełne i jasne. Odpowiadają na postawione im pytania, zostały sporządzone przez powołanych biegłych w granicach upoważnienia, zaś ich wnioski nie zostały podważone w przedmiotowym postępowaniu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze materiał dowodowy wykazał winę J. J. (1) co do popełnienia zarzucanych im czynów, a więc tego iż w dniu 01 października 2014r. o godz. 18:50 na drodze publicznej w O., na ul. (...) kierował pojazdem marki D. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wyniki badań: I badanie 0,99 mg/l., II badanie 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Olsztynie z dnia 11 marca 2010r., sygn. akt VIK 85/10, oraz tego w dniu 01 października 2014r. o godz. 12:15 w O. na ul. (...) dokonał krótkotrwałego użycia pojazdu D. Matiz o nr rej. (...) należącego do matki w/w A. J..

Sąd uznając oskarżonego J. J. (1) za winnego dokonania zarzucanych mu czynów, skazał go :

1. za czyn z punktu I z tym tylko iż z jego opisu wyeliminował ustalenie prawomocnego skazania przez Sąd Rejonowy w Olsztynie orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2002r. sygn. akt VII K 1657/02 i za to z mocy art. 178a§4 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. za czyn z punktu II z mocy art. 289§ 1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego Sąd za okoliczności obciążające uznał stopień społecznej szkodliwości czynu z punktu I, oraz jego uprzednia karalność. Natomiast jako okoliczności łagodzące uznano jego przyznanie się do czynu z punktu I oraz fakt odbycia terapii po jego popełnieniu .

Na podstawie art. 85 kk, art. 86§1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar pozbawienia wolności Sąd orzekł karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 pkt. 1 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres lat 4 (czterech). W ocenie Sądu fakt tak wyrażonej skruchy, jak i odbycie terapii uzasadnia przyjęcie wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej uzasadniającej przyjęcie, iż wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem będzie wystarczające do osiągnięcia celów kary, tak wychowawczych jak i zapobiegawczych. Zdaniem Sądu okres próby jest na tyle długi, że pozwoli na dokonanie oceny tego zachowania przez pryzmat celów kary.

Na podstawie art. 42§2kk przy zastosowaniu art. 4§1kk Sąd orzekł środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5 (pięciu). W ocenie Sądu ustalając długość okresu Sąd uwzględnił stan jego nietrzeźwości w czasie popełnienia czynu, jak i spowodowane zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym jakie spowodował.

Na podstawie art. 49§2 kk przy zastosowaniu art. 4§2kk Sąd orzekł środek karny świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1500 złotych. W ocenie Sądu spełni ona cele wychowawcze, zaś jej wysokość jest adekwatna do sytuacji finansowej i możliwości zarobkowych oskarżonego.

Tak wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego winy. Uwzględniła stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu oraz cele kary jakie ma wobec niego osiągnąć tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze.

Jednocześnie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. kwotę 924 złote tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 212,52 złote tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia.

Na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty, uwzględniając wysokość nałożonych już obciążeń finansowych .